

Frelst ved blodet

"De skal tage noget af blodet og stryge det på de to dørstolper og på overliggeren af de huse, hvor de spiser [påskelammet]."

2. Mosebog 12:7

Når vi går ind i forårs månederne marts og april, vil kristne fra alle dele af verden samles for at mindes vores Herre Jesus Kristi død og opstandelse. Omkring samme tid vil jøder også samles for at fejre påskehøjtiden.

Hver gruppe bruger sine kalendere og langvarige traditioner til at bestemme det nøjagtige tidspunkt for fejringen af disse religiøse begivenheder. Nogle gange kan disse begivenheder være adskilt af et par dage, og andre gange af flere uger. Ifølge den bibelske beretning blev Israels påskelam slagtet på den 14. dag i deres måned, Abib, senere kaldet Nisan. (5. Mosebog 16:1; Nehemias 2:1). Dette svarer til vores måneder marts eller april, afhængigt af året.

Selvom både kristne og jøder fejrer disse vigtige begivenheder på denne tid af året, er det kun få, der forstår den sande betydning og betydning af Jesu død og opstandelse, som døde som Frelseren for den syndsyge menneskelige skabelse. Det er også kun få, der forstår den fulde betydning af jødernes påske. Apostlen Peter forklarede, at de fleste er blinde for at forstå Guds dybe ting. "Gennem sin guddommelige kraft har Gud givet os alt, hvad vi behøver for at leve et gudfrygtigt liv. Vi har modtaget

alt dette ved at lære ham at kend , ham, der kaldte os til sig ved sin vidunderlige herlighed og storhed. ... Men de, der ikke udvikler sig på denne måde, er kortsynede eller blinde og glemmer, at de er blevet rensset for deres gamle synder." 2 Peter 1:3,9

Guds instruktioner

Da vores udvalgte skriftsted blev nedskrevet, var Israels nation holdt fanget i Egypten. Da tiden var inde, instruerede Gud israelitterne om at smøre blodet fra det slagtede påskelam på "søjlerne og dørkarmen på husene". De blev også pålagt at stege lammet og spise det med usyret brød og bitre urter. (2. Mosebog 12:8). Teksten indeholder også andre vigtige detaljer og perspektiver i forbindelse med Guds særlige instrukser til israelitterne.

Vi læser: "Herren gav Moses og Aron følgende instrukser: "Fra nu af skal denne måned være den første måned i året for jer. Meddel hele Israels menighed, at hver familie på den tiende dag i denne måned skal vælge et lam eller en ged til offer, et dyr for hver husstand. Hvis en familie er for lille til at spise et helt dyr, skal de dele med en anden familie i nabolaget. Del dyret i henhold til hver families størrelse og hvor meget de kan spise. Det dyr, I vælger, skal være et etårigt han-dyr, enten et får eller en ged, uden fejl. Pas særligt på dette udvalgte dyr indtil aftenen på den fjortende dag i denne første måned. Derefter skal hele Israels menighed slagte deres lam eller unge ged ved skumringstid." 2. Mosebog 12:1-6

Det slagtede lam

Disse eksplicitte anvisninger indeholder en stor mængde betydningsfuld symbolik. For eksempel

peger henvisningen til "Egyptens land" på Satans nuværende herredømme over jorden og dens folk. Denne verdens gud [Satan] har blindet de vantros sind, så de ikke kan se lyset fra evangeliet om Kristi herlighed, som er Guds billede. 2 Korinther 4:4

"Månedernes begyndelse" er grundlaget for beregningen af den nøjagtige dag, hvor påsken skulle fejres. Den nye måne, der var tættest på forårsjævndøgn, markerede begyndelsen på den første jødiske måned, Abib. Offerlammet skulle udvælges på den "tiende dag" i den første måned. Dette pegede frem mod Jesu fremtidige ankomst til Jerusalem som "Guds Lam, som tager verdens synd bort" og som opfyldelse af Zakarias' profeti. (Mattæus 21:1-9; Johannes 1:29; Zakarias 9:9). Ifølge beretningen i 2. Mosebog kapitel 12 skulle lammet være et år gammelt, af hankøn og uden fejl. Dette illustrerede Jesu fuldkommenhed som det fremtidige pletfri "Guds Lam" (1 Peter 1:19). Påskelammet blev derefter slagtet på "den fjortende dag i samme måned" og spist den aften. Påskefesten, også kaldet "de usyrede brøds fest", begyndte den næste dag og varede i syv dage. 2. Mosebog 12:15-17

Førstefødte – under blodet

I forlængelse af disse anvisninger læser vi: "I nat vil jeg gå gennem Egyptens land og slå alle førstefødte i Egyptens land, både mennesker og dyr, og jeg vil udøve dom over alle Egyptens guder. Jeg er Herren. Og blodet skal være et tegn for jer () på de huse, hvor I er, og når jeg ser blodet, vil jeg gå forbi jer, og plagen vil ikke ramme jer og ødelægge jer, når jeg slår Egyptens land. Og denne dag skal være en mindedag for jer, og I skal holde den som en fest for

Herren i alle jeres generationer; I skal holde den som en fest ved en forordning for evigt." 2. Mosebog 12:12-14

I disse skriftsteder henvises der til at passere gennem Ægypten om "natten". Dette symboliserer den mørke nat af synd og død, som Guds folk har gennemgået siden pinse. (Kolossenserbrevet 1:13; 1. Petersbrev 2:9). De "førstefødte" symboliserer "de førstefødtes menighed, som er indskrevet i himlen." De er under lamets blod og stræber efter at få del i den himmelske fase af Kristi rige. Hebræerne 12:23

Israels førstefødte blev senere udskiftet med hele Levi-stammen, som blev regnet for at tilhøre Gud. "Og Herren sagde til Moses: Se, jeg har udvalgt leviterne blandt israelitterne til at tjene som erstatning for alle de førstefødte sønner af Israels folk. Leviterne tilhører mig, for alle førstefødte drenge er mine. Den dag, jeg slog alle førstefødte sønner af egypterne ihjel, udskilte jeg for mig selv alle førstefødte i Israel, både mennesker og dyr. De er mine; jeg er Herren." 4 Mosebog 3:11-13

Et mindesmærke eller en erindring

Blod symboliserer liv, og da påskelammet blev slagtet, repræsenterede det det ofrede liv. (3. Mosebog 17:11). Blodet fra det ofrede lam blev derefter brugt i overensstemmelse med den guddommelige vilje til at repræsentere vores Herre Jesu dyrebare blod, som mange århundreder senere ville blive påført på vegne af den syndesyg menneskelige familie. Vores Herres offerblod er det eneste middel, hvorved vi kan blive frelst fra den dødsdom, der blev pålagt Adam og Eva på grund af

deres ulydighed mod Guds lov. 1 Peter 1:18,19; Åbenbaringen 1:5

Gud pålagde Israels folk at huske det specifikke tidspunkt for denne begivenhed og at fejre den hvert år som en mindededag. Han sagde: "Denne dag skal være en mindededag for jer." (2. Mosebog 12:14). Dette tjener til at illustrere den større mindededag, som Jesus indstiftede, da han og hans disciple var samlet i det øverste rum. På det tidspunkt bad han dem om at tage del i brødet, som han sagde repræsenterede hans legeme, og bægeret, som symboliserede hans offerblod. Derefter sagde han til dem: "Gør dette til min ihukommelse" (1 Korinther 11:23-26). Få timer senere døde han for verdens synder.

I Lukasevangeliets beretning læser vi: »[Jesus] tog brødet, takkede og brød det og gav det til [sine disciple] og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til min ihukommelse. Og ligeledes tog han bægeret efter måltidet og sagde: Dette bæger er den nye pagt i mit blod, som udgydes for jer.« Lukas 22:19-20

Plagene

Da Guds tidsur for tidsaldrene slog, markerede det tidspunktet for israelitternes befrielse fra det egyptiske slaveri. Deres længe ventede befrielse var kommet. Men farao og hans opsynsmænd var ikke villige til at frigive dem. De nægtede at lade israelitterne drage til det forjættede land Kana'an. Den ene efter den anden sendte Herren forskellige plager over det egyptiske folk, men gav dem lindring, da deres farao bad om nåde og afgav løfter, som han ikke havde til hensigt at holde. Se 2. Mosebog kapitel 7-10.

Endelig meddelte Guds tjener Moses en tiende og sidste plage. En stor ulykke ville ramme den førstefødte i hver familie i Egypten, og de ville alle dø på én nat. I de ydmygeste bønders hjem såvel som i faraos palads ville der være stor sorg i hele Egypten, og de ville være glade for at lade israelitterne gå. 2. Mosebog 11:1-8

I overensstemmelse med Moses' forkyndelse "Og den nat ved midnat slog Herren alle førstefødte sønner i Egypten ihjel, fra faraos førstefødte søn, der sad på tronen, til den førstefødte søn af fangen i fangehullet. Selv deres førstefødte dyr blev dræbt. Farao og alle hans embedsmænd og hele Egyptens befolkning vågnede om natten, og der lød høj klagen i hele Egypten. Der var ikke et eneste hus, hvor der ikke var nogen, der var død. Farao sendte bud efter Moses og Aron om natten. Gå ud! befalede han. Forlad mit folk – og tag resten af israelitterne med jer! Gå hen og tilbed Herren, som I har bedt om. Tag jeres flokke og horde med jer, som I har sagt, og forsvind. Gå, men velsign mig, når I går. Alle egypterne opfordrede Israels folk til at forlade landet så hurtigt som muligt, for de tænkte: "Vi vil alle dø!" 2. Mosebog 12:29-33

Forberedt til en rejse

I 2. Mosebog kapitel 7-10 bemærkes det, at de første tre plager ramte alle i Egypten, inklusive det område, hvor israelitterne boede. De næste seks plager ramte dog kun de områder, der var besat af egypterne. Den tiende og sidste plage blev erklæret at ramme hele Egypten, inklusive det område, der var tildelt israelitterne, som var under blodet.

Israels børn var blevet instrueret i at vise deres tro og lydighed mod Guds vilje ved at skaffe et offerlam, hvis blod skulle sprøjtes på siderne og overliggerne af deres døråbninger, og hvis kød skulle spises samme nat sammen med bitre urter og usyret brød. De havde fuld tillid til, at de, fordi lammets blod var sprængt på dørstolperne og overliggerne i deres hjem, ved at forblive "under blodet" ikke ville blive ramt af den ulykke, der ville ramme Egypten, når Gud slog alle førstefødte i Egypten ihjel. De, der spiste af lammet, ventede med staven i hånden og rustet til rejsen, i forventning om at Gud ville få egypterne til at lade dem gå. 2. Mosebog 12:7-13

Lovens kendetegn

Israelitterne blev befaleet at huske og fejre denne påskefest, som Gud havde givet dem gennem Moses, hvert år. Det var en af deres største nationale mindededage, og den fejres stadig af jøder overalt i verden som et tegn på deres respekt for betydningen af denne gamle skik.

De mange træk ved Moseloven var guddommeligt udformet for at forvarsle forskellige velsignelser, der ville blive udgydt over alle jordens familier på Guds rette tid og i den rette rækkefølge. I forbindelse med påskefejringen forudsagde lammet Jesu død som et fuldkomment menneske. Sprængningen af lammets blod symboliserede tilregningen af Jesu genløsningsbetaling til den klasse, der blev overset i denne nat af synd og død. Som det var tilfældet med israelitterne, er det denne "førstefødte" klasse, der først drager fordel af lammets udgydte blod. (1 Johannes 1:7; Efeserbrevet 1:3-7). Salige er de, hvis øjne af tro ser, at Jesus virkelig var Guds Lam. Ved hjælp af Jesu blod blev det muligt at ophæve Adams

synd ved at betale Adams straf, en straf, hvorved hele verden mistede Guds gunst og kom under den guddommelige dødsdom.

Det var nødvendigt, at der blev opfyldt en retfærdighed, før denne dødsforbandelse og den ledsagende sorg og smerte kunne ophæves. Som Skriften erklærer: "Ligesom én [Adams] overtrædelse førte til dom over alle mennesker, så førte én [Jesu] retfærdighed til alle mennesker som en gave til livets retfærdighed." Romerne 5:18

De første frugter

Da han blev bevæget af Guds Hellige Ånd, skrev Johannes Åbenbareren: "Jeg så, og se, Lammet stod på Zions bjerg, og med ham var der hundrede og fireogfyrre tusinde, som havde hans navn og hans Faders navn skrevet på deres pander. Og jeg hørte en røst fra himlen, som lyden af mange vande og som lyden af høj torden, og den røst, jeg hørte, var som lyden af harpespillere, der spillede på deres harper. Og de sang en ny sang foran tronen og foran de fire levende væsener og de ældste; og ingen kunne lære sangen undtagen de 144. 00, der var blevet købt fra jorden. Disse er dem, der ikke har besmittet sig med kvinder, for de har holdt sig kysk. Disse er dem, der følger Lammet, hvor det end går. Disse er blevet købt blandt mennesker som førstefrugter til Gud og Lammet. Åbenbaringen 14:1-4

Disse inspirerede ord fra Gud peger på den herliggjorte Kristus, hoved og legeme, som "førstefrugterne til Gud og Lammet". Dette antyder, at der også vil være "efterfrugter" i vores kærlige himmelske Faders endelige plan og formål. Dette er

sandelig tilfældet. Det var Guds hensigt at frelse alle Israels børn, ikke kun de førstefødte. Som nation repræsenterede de hele den menneskelige familie, som vil få mulighed for at komme i harmoni med Gud og få evigt liv i det fremtidige forjættede land - den genoprettede perfekte jord.

Således blev hele Israels nation mirakuløst frelst af Herren gennem Moses. De blev ført af ham på en vej over Rødehavet, som var blevet specielt forberedt for dem ved guddommelig kraft, der kontrollerede vindene og tidevandet. (2. Mosebog 14:21-30). Ikke en eneste israelit blev efterladt. Denne vidunderlige begivenhed illustrerer den endelige befrielse af hele verden fra Satans magt. Alle vil få mulighed for at komme i overensstemmelse med de retfærdige love, der vil blive indført under Kristi fremtidige regering over jorden. Vi kan virkelig gentage de ord, som apostlen Paulus skrev, da han sagde, at Kristus Jesus "gav sig selv som genløsningsbetaling for alle, for at det skulle vidnes om i sin tid." 1 Timoteus 2:6

To opfyldelser

Frelse fra døden afhang af, at Israels førstefødte børn forblev under lammets blod, da Guds dødsengel gik forbi dem. De var de eneste, der var under blodet og som var underlagt døden. De blev alle frelst den nat, som det fremgår af påskebilledet. Som sådan var Israels førstefødte de umiddelbare modtagere af lammets blod.

I denne nuværende kristne tidsalder er Jesu fodspor tilhængere også under blodet. De har accepteret fortjenesten af Jesu blod og er under dets beskyttelse. (1 Johannes 1:7). De er blevet kaldet på

forhånd af verden. Deres forståelses øjne er blevet åbnet for en erkendelse af deres tilstand af synd og trældom og deres behov for befrielse. (Efeserbrevet 1:18). De har reageret på Guds vidunderlige nåde og har overgivet deres liv til ham i fuld dedikation. (Romerne 12:1). På grund af deres tro på det udgydte blod fra "Guds Lam" har de fællesskab med "Faderen og hans Søn Jesus Kristus". 1 Johannes 1:3

Apostlen Paulus forklarer, at dedikation i den nuværende tidsalder betyder dåb til Jesu død. "Ved I ikke, at alle vi, som er døbt til Jesus Kristus, er døbt til hans død? Derfor er vi begravet med ham ved dåben til døden, for at ligesom Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, således skal også vi vandre i et nyt liv. For hvis vi er blevet plantet sammen i lighed med hans død, skal vi også være det i lighed med hans opstandelse." Romerne 6:3-5

Det er af allerstørste betydning, at de, der har givet deres liv til Gud, fortsat forbliver under det dyrebare blod, der er sprængt over dem. For enhver, der forlader denne tilstand af nåde, ville det betyde en tilsidesættelse af vores kærlige himmelske Faders barmhjertighed. Det ville betyde, at de ikke værdsætter hans godhed eller deres andel i Jesu blods frelsende kraft. "Hvis vi bevidst synder, efter at vi har modtaget kundskab om sandheden, er der ikke mere noget offer for synder." Hebræerne 10:26

Frelse for hele verden

Medlemmerne af "den førstefødtes kirke" har modtaget fortjenesten af Jesu blod før resten af verden. Kristus gik "ind i selve himlen for nu at fremstå for Guds ansigt for os" (Hebræerne 9:24).

Når kirken er fuldendt, vil fortjenesten eller værdien af vores Frelses blod blive tilgængelig for hele menneskeheden. Jesus sagde: "Jeg er den gode hyrde, og jeg kender mine får, og mine kender mig. Som Faderen kender mig, så kender jeg Faderen, og jeg giver mit liv for fårene. Og jeg har andre får, som ikke er af denne fold; dem skal jeg også bringe, og de skal høre min røst, og der skal blive én fold og én hyrde." Johannes 10:14-16

Den anden store velsignelse, der skete i Egypten, var befrielsen af hele Israels nation, da de under Moses' ledelse krydsede Det Røde Hav. Denne bemærkelsesværdige begivenhed symboliserer den endelige befrielse af hele menneskeheden fra syndens og dødens trældom. De lovede velsignelser vil blive tilgængelige for verden under oprettelsen af Kristi rige og i henhold til betingelserne i den nye pagt. (Jeremias 31:31-34). På det tidspunkt vil alle, der ønsker at følge retfærdigheden og adlyde den større Moses – vores Herre Jesus – få tildelt de livets rettigheder, som gik tabt på grund af Adams synd. 5. Mosebog 18:15-19; Apostlenes Gerninger 3:20-25

Den lange nat af synd og død vil være forbi, og den herlige morgen med befrielse vil være kommet. (Salme 30:5). Kristus, hovedet og kroppen, vil lede og befri hele Israel, hele Guds folk. På det tidspunkt vil alle kende og være glade for at ære, respektere og adlyde Guds vilje. Apostlenes Gerninger 15:16,17; Romerne 11:26-36

Kristus, vores påske

Da apostlen Paulus skrev til brødrene i Korinth, sagde han til dem: "Rens ud den gamle surdej, så I kan blive en ny dej, som I i virkeligheden er usyret.

For Kristus, vores påskelam, er blevet ofret. Lad os derfor fejre højtiden, ikke med gammel surdej, ondskabens og det ondes surdej, men med usyret brød af oprigtighed og sandhed." 1 Korinther 5:7,8

I dette skriftsted henvendte apostlen sig til "den førstefødtes menighed", hvis navne er skrevet i himlen (Hebræerne 12:23). Han formanede dem til at rense sig for al synd og uretfærdighed, som repræsenteres af surdej af ondskab og ondt. I stedet skulle de søge retfærdighed og sandhed, som illustreret ved at spise det usyrede brød.

Ved at spise det symbolske lam tilegner vi os Kristi fortjeneste. Vi "tager også Kristus på" i det omfang, vi er i stand til det, hvorved vi forvandles til hans herlige billede og karakter. (Romerne 12:2; 13:14; Galaterne 3:27). Vi nærer os af ham, ligesom jødernen e sig af påskelammet. De bitre urter, som hjælp og vækkede israelitternes bogstavelige appetit, var en illustration af vores bitre oplevelser og prøvelser. Disse er givet os for at hjælpe os med at vænne os fra jordiske ting, og de giver os en stigende appetit på at næres af lammet og det usyrede brød, som er Sandheden.

I verden har vi "ingen varig by". I stedet går vi som fremmede og rejsende med stav i hånden og rustet til rejsen til det himmelske Kana'an. (Hebræerne 13:14; 1 Peter 2:11). Alle de herlige velsignelser, som vores kærlige himmelske Fader har i reserve til den førstefødtes kirke, vil blive givet til dem, der trofast har taget imod "Guds Lam" og fortjenesten af hans frelsende blod. Efeserbrevet 1:3-7

Lad os holde festen

Snart vil mange igen samles for at fejre mindet om Jesu død som det store påskelam. Når vi igen i år holder festen, lad os glæde os over Jesu dyrebare blod, der blev udgydt for os, og som vil blive vidnet om for verden, når tiden er inde. "Må fredens Gud, som oprejste vor Herre Jesus fra de døde, den store hyrde for fårene, gennem det evige pagts blod, gøre jer fuldkomne i alt godt værk, så I kan gøre hans vilje, og virke i jer det, der er behageligt i hans øjne, gennem Jesus Kristus, til hvem være ære i al evighed. Amen." Hebræerne 13:20,21